

אורי עם דורית

זה עזר לי מאוד שדורית כליכך צעירה!

מתנתקת מהחברה. פרנסה מחברת אותי עם החברה.

אתה עשיר?

לא, אני חייב את כל מה שיש לי.

למה?

לדורשי הטובה שלי. גם אם אני לא חייב — אני מרגיש שאני חייב, כי עד היום אני לא מבין את המערכת של קניית-אמנות. אמנות צריכה להינתן חינם. אדם שקונה תמונה נהדרת, החברה לא רואה אותה. אדם קונה אמנות כדי להעלים אותה, כי זה הדבר היחיד שחוק ממנו. אמנות זו התחרות הכי גדולה שיש לכבוד.

איך זה מתקשר עם החיים הארציים?

זה יום-יומי. את צריכה להביא ילד לשיעור פסנתר, צריכה להביא נגר. לא עושים לי את זה בחינם.

אתה מרגיש שחיי היום-יום יותר קשים?

את כל החיים עוסקת באיך להביא את האוכל לשישה ילדים ולשלוש נשים. כל החיים זה מאבק. את צריכה את האנרגיה לציור, ומוציאה אותה לרבר אחר.

אני יכול להגיד שהחברה מפסידה מזה.

אתה מפרנסת שלוש מישפחות?

מפרנס שישה ילדים, למרות שהילדים בקיבוץ כבר גדולים.

אתה אדם לא-יציב?

זה אומר שאני לא-יציב? אני שומר בכוח על מצב של אי-יציבות!

למה?

כי היציבות מנמנת ומרדימה. באי-יציבות התימרון יותר גדול.

אמן צריך להיות לא-יציב?

לפי אמות מידה של הציבור הרחב, אי-יציבות זה פסיכופאטי. אצלי אי-יציבות זה מצב של

פעם אני לא אגיד: עזוב אותי, אני מצייר עכשיו. זה בלוף של האמנים הגרועים.

אתה לא צריך שקט בשאתה מצייר?

בטח שצריך שקט, אבל אני תמיד עובד עם רדיו, ישן עם רדיו, אנשים לידי לא מפריעים לי.

אני עובד רק בלילה. את יודעת למה?

לא, למה?

אחרי שהכל נגמר.

כשאין פיתויים אחרים?

כדיוק. אחרי שגמרתי עם הפיתויים האחרים.

אתה עובד כל יום?

לא, אבל אני חושב כל יום.

אתה יכול לתאר בשלבים תהליך של תמונה?

אני יכול לתאר תהליך של סידרה. התערוכה האחרונה נקראה אינפוזיה. אז קודם כל אני חושב ורואה אנשים מחוברים לדברים שמגיעים אותם, זה נולד מהראייה שלי את אבי ביום האחרון של חייו בבית-החולים. הוא היה מחובר לשלושה צינורות. המערכת עובדת, אבל הבן אדם לא קיים. כל שימוש באיבר חיצוני כדי לקיים את עצמו, אומר שאיבר אחד מת. זה ויתור על עצמו, כדי להיות מונע על-ידי רבר אחר. גם הוויסקי, גם כדור שלוקחים לשלישול. מש' תמשים ברבר חיצוני למרות שיש איבר מקביל בגוף, אבל לא יודעים להשתמש בו.

את מנצלת רק תמישה אחוז מהפוטנציה שלך.

הרת זה הרבר שהכי מגוון את הפוטנציה, כי היא מניעה. אותו הרבר עם הסמים.

אז אני חושב על זה כמה שנים, ואחרי 10 שנים מבין בדיוק, ואז מוציא את סידרת-העבודות. השאלה היא אם זה משכנע אחרים שיעזבו את הרת ואת הסם ואת המינוח ויתחילו להשתמש בעצמם.

יש מסר בעבודות שלך?

כן. ונוסף על הרברים האלה יש גם הכבוד, שהוא דבר חיצוני. כל מערכת הקשורה בכבוד לא תופסת אצלי.

אתה לא מכבד את עצמך?

זה לא משנה לי. העבודה שלי זה הכבוד.

זה לא משנה לך אם יקנו את העבודות שלך, או אם יבינו אותן?

כוראי שזה משנה, אבל אנשים רוצים כבוד. אני מוותר עליו, כי אני לא צריך אותו. אני רוצה שיראו את העבודות. אני לא רוצה פריווילגיה.

מה ההבדל?

אני רוצה שיתייחסו לעבודות, רק לעבודות, ולא אליי. אני מכשיר, מתווך, כמעט כמו מדיום.

אתה עובד בתקופות?

כן. אני יכול לשבת עם קבוצת-עבודות חצי שנה או שנתיים בראש, ולהוציא אותן בזמן שלי.

המיקצוץ הזה מצליח לפרנס אותך?

מכריחים אותי להתייחס לזה כאל פרנסה, כי זה אף אחר אחר לא מפרנס אותי. יש מערכת מחירים שהיא הכי פחות עניינית בעולם, אבל היא נקבעת.

הפרנסה לא מעניינת אותך?

הרבר היחירי שמעניין אותי זה פרנסה, כי זה מאבק של כל החיים. אין רגע אחד של שקט, ואולי המאבק מגביר את החיבור עם הציבור. את כל הזמן בשוק, כל הזמן עוסקת במכירת עצמך.

אתה חושב שאילו לא היו לך בעיות פרנסה — לא היית מצייר?

אולי הייתי מנותק. המעורבות שלי עם החברה היא הכרחית. אם את מושחררת מבעיות פרנסה את מונחת בארמון-שן ופחות דואגת מדברים, את

לא. בראש זה בא לי במאמצים, אבל מהיד זה יוצא בקלות. הבנת הנושא עושה לי 80% מהעבודה.

אתה מצייר קודם בראש ואחרי-כך על הנייר?

בטח. הציור הפיסי זה סיט. זה נידנוד, הוא לא מעניין אותי, אבל אני עושה את זה כי אני חייב

"הציור הכיטי זה סיט", זה נידנוד, הוא לא מעניין אותי"

לעשות. אין לי הנאה בזמן העבודה. מי שנהנה מהעבודה שלו אינו מבין אותה.

אז למה אתה מצייר?

בשבילך. אני לא מפרח מסיוט. אני עושה את זה שווה-נפש.

אתה מכריח את עצמך?

המגע עם הציבור מכריח אותי. האמנות קשורה רק ברשימת הציבור, לדעתי, וכך אני עושה. אצל אחרים זה חופשי, וזה נאה, ויש הכבוד והמישחק.

אז כל הרבובים על אנשים שמר ציירים מתוך כורח סנימי — זו אגדה?

זה אמת, אבל זה נכון גם לגבי אמן לא חשוב. היום האמן הכי גרוע זה הרבר הראשון שהוא אומר.

בחרת את המיקצוץ שלך?

זה הרבר היחירי שאני יודע לעשות. הייתי מוכן לעשות דברים אחרים.

למשל?

חקלאות, להתעסק עם ציפורים.

היית שם.

איפה, בחקלאות?

כן.

כן, נולדתי שם, אבל בקיבוץ זה לא נקרא חקלאות, היום זה כבר חצי תעשייתי.

עזבת את הקיבוץ בגלל האמנות?

לא.

בגלל מה?

בעיות מישפחתיות.

אז היו גירושין הראשונים?

כן, הייתי אז בן 30.

כבר היית צייר?

הייתי בתחילת הדרך הציורית שלי.

של אורי. וכיום בקושי ניתן לעבור בין שני החדרים. הסטודיו שלו עמוס, והוא כמעט שאינו יכול לעבוד בו.

לפני כמה חודשים צייר ליפשיץ ציור-ענק, שנתלו על לוחות מיוחדים שהצביה עיריית תל-אביב ליד הספורטק. בצד הדרומי של תחנת-הכוח רידינג. בינתיים הוריד ליפשיץ את ציוריו. הכוונה היתה שהעיריה תציב שם ציורים של אמנים אחרים, אך הלוחות נותרו ריקים. וביתו של ליפשיץ התמלא בעוד עבודות-אמנות שלו. ליפשיץ מצייר ציורים במידות גדולות, ומוכר את עבודותיו לפי גודלם. בגלריות הן מקבלות מחיר אחר, יש מי שמעריך אותן בצורה אחרת. רישום שלו בגודל של מטר על 70 סנטימטר עולה בסביבות 1.500 דולר.

אתה מוציא עכשיו ספר ובו עבודות מ-20 שנה. זה סיכום?

לא.

זו מעין צורת סיכום.

לא, אין כאן הכל, וכבר נעשו דברים אחרים. יש בספר שני דברים: חלק בחירה של שיעה יריב, בעל גלריה גורדון, וחלק אחר, שהוא מעין קטלוג של הדברים. אבל זה פחות משליש מהדברים. זה ספר שקשה להגדיר אותו.

אז למה דווקא עכשיו?

מיקרי לגמרי.

לפי ההגדרות שלנו הוצאת ספרים, מדובר על קידום-מכירות טוב. אדם רואה את כל התחרוטים הטובים ויודע מה הוא רוצה לקנות. אני לא עושה להנצחת שמי או כבוד. אני מוכן להשקיע רק בקידום-מכירות.

אבל יש הרבה כבוד בהוצאת ספר?

הכבוד הוא בדיעבד. רק בשביל הכבוד לא הייתי מוציא ספר.

זה מכנים אותך לליגה אחרת של אמנים?

לא, כי היום אמן הכי רע יכול להוציא ספר אחרי שנתיים של עבודה, ועושים את זה. היום אמן מוציא לעצמו ספר ומחפש להגיד מי הוציא לו את הספר.

הספר שלי במקומו, כי אין אפשרות אחרת לראות את כמות התחרוטים. ספר זה גם משווה שאפשר לחזור אליו.

אני רואה בתחילת וברישים את הרבר הכי חשוב של אמן בכלל, מרמברנדט ופיקאסו וגויה. אלה הרברים החשובים.

זו מהמאה שמוציאים לך ספר?

מדובר על אדם שעוסק במיסחר הרברים שלי.

אורי בעבודה

האמנות לא מעניינת. החיים מעניינים יותר!

אתה מצטער שעזבת?

אני אריש לזה. הייתי חוזר לשם. אין לי הבדל בין קיבוץ לעיר. אולי בקיבוץ הייתי יותר משוחרר מלחצים חיצוניים, הייתי מוכן לבנות את הבית שלי בקיבוץ בתענוג רב.

אולי יציעו לך?

הציור לי, אבל ההצעות שלהם כללו שאלך לקטיף ולגוס ולמיטבח יום בחורש. את זה כבר עשיתי.

חזן מאשר באמנות, אתה עסוק מאוד גם בדברים אישיים?

האמנות לא מעניינת, החיים מעניינים יותר. את האמנות אני רוחק לפניה. כשאין לי שום דבר אחר, אני מתעסק באמנות. אני תמיד אשמח אם יבוא חבר ויפריע לי כשאני עסוק בתמונה. אף

זו לא הוצאת ספרים שבאה ואמרה לי שהם רוצים להוציא לי ספר, כי אני צייר חשוב.

אתה לא צייר חשוב?

לא בשביל להוציא ספר.

בשביל מה כן?

בשביל להזמין אותך למסיבה.

אתה לא מעריך את עצמך מבחינה אמנותית?

מעריך. אני רושם יותר טוב מכל אלה שיש כאן — לעומת אמן אחר, שאמר שהוא רשע יותר מכל אלה שיש כאן. אני משוייץ בזה שאני רשם.

אתה טוב ברמה הכי גבוהה?

זה לא לדיבור ולא להתנפחות. אני לא רוצה להיראות שוויצר, שחצן ומנופח.

זה בא לך בקלות, לרשום טוב?

"אני נגד חתונה, וגירושין לא מבחירים אותי"

תהליך. אין זמן להעניק לי תואר-אצולה, שכל-כך רוצים להעניק לי. אני לא גומר שום דבר.

לא מספיק לך שאתה לא-יציב?

אני שומר על מצב כזה. כשאני מרגיש שהמצב מתאיב, אני שובר אותו. אני רוצה להיות כל הזמן במצב של תהליך, אחרת זה מוות. אחד הרברים שגורמים ליציבות זה מינהג, מסורת, דת, השקפת-עולם וג'נקיות. אם הייתי שותה כמו החברים שלי, הייתי על הפנים. היציבות שלהם זו השתיה, וזה גומר.

אז למה אתה מתחתן כל הזמן?

מי מתחתן? פעמים עשיתי שגיא. למה אני נגד חתונה? זה נובע מהדברים שאמרת: זה סיסטם ואני נגד סיסטם.

כל פעם שאתה מתחתן — אתה יודע שתתגרש?

לא, אבל גירושין לא מפחידים אותי. מרגע שאתה מתחתן, אתה יכול לדאוג ולברוח מהבית ולהכות את אשתך — אבל אתה נשוי, אתה עם כיסוי.

איך הילדים מקבלים את זה?

מציין, וקשה להם בבית-הספר. כולים ירידים האחד עם השני ועם האמהות מכל הסוגים. הם חברים נורא טובים וחברות, והכל בסדר, כי אין